

TALE

Samråd G, H og I om frontpersonale og covid-19-senfølger (afholdes den 10. maj 2023 kl. 12.30-14.00)

Maj 2023

J.nr. 2023 - 3342

Det talte ord gælder.

Samrådsspørgsmål G, stillet af Kirsten Normann Andersen (SF)

"Hvad er beskæftigelsesministerens holdning til, at de sygeplejersker, læger, pædagoger m.v., som stod forrest, da Danmark blev ramt af en pandemi, meget sjældent får tilkendt en økonomisk kompensation i form af erstatning for mén og eventuelt tab af erhvervsevne som følge af sager om covid-19-relaterede arbejdsskader? Der henvises til artiklen "Selv om senfølgeproblemerne kan være svære, mener jeg, at vores afgørelser er korrekte" bragt på Politiken.dk den 10. april 2023."

Samrådsspørgsmål H, stillet af Kirsten Normann Andersen (SF)

Hvad er beskæftigelsesministerens holdning til at lave en midlertidig og mere lempelig ordning for covid-19-frontpersonale, der anmelder covid-19-relaterede arbejdsskader i arbejdsskadesystemet, og dermed give dem bedre mulighed for erstatning som følge af en covid-19-arbejdsskade?

Samrådsspørgsmål I, stillet af Kirsten Normann Andersen (SF)

Vil indenrigs- og sundhedsministeren redegøre for, hvordan frontpersonalet i pandemi-ens begyndelse var beskyttet mod covid-19, mens de var på arbejde, herunder hvilke værnemidler, der blev tilbudt personalet ved pandemiens udbrud i foråret 2020? Men frontpersonale menes personale i ældrepleje, på hospitaler, i skoler og hjemmeplejen m.v.

[Ministerens tale tager alene udgangspunkt i besvarelsen af ovenstående samrådsspørgsmål G og H. Samrådsspørgsmål I er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren.]

- Tak herfra til spørgeren for at rejse et virkeligt vigtigt emne. Jeg synes det var rigtig fint, at få indflyningen fra Sundhedsministeren på, hvad det var for en tid.
- Spørgeren ved det jo bedre end nogen, hvordan der også blev lavet nye love og taget store beslutninger herindefra på en baggrund der var akut og med manglende viden. I hvert fald i starten.
- Der er sket meget siden og som spørgeren selv starter med at sige, så kan det være nærmest svært at forstå, når man sidder her i dag, hvad det var for en situation.
- Jeg synes det er vigtigt, at vi husker konteksten. Husker hvad det var, der var gældende, og hvordan omstændighederne stillede krav til alle, inklusiv de her uhyre vigtige medarbejdere, som jeg er fuldstændig enig med spørgeren og indenrigs- og sundhedsministeren i, gjorde et meget vigtigt stykke arbejde.
- Jeg har den største respekt for alle dem, der gik forrest i den kritiske tid og sørgede for, at bør-

nene havde mulighed for at komme i daginstitution og sørgede for, at sundhedsvæsenet kunne give behandling, der hvor der var behov.

- Uden dem og alle de øvrige faggrupper i fronten, så var vi ikke der, hvor vi er i dag. Derfor er samrådet også en god anledning til at understrege, at den indsats både huskes og anerkendes.
- Det er også en god bro over til at sige, at dem der sidder i dag og ikke er sluppet fri og stadig mærker det her i deres hverdag i mindre eller højere grad. De er heller ikke glemt. Og det er de heller ikke af mig som beskæftigelsesminister.
- Jeg har forud for det her samråd bedt bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som er dem, der behandler arbejdsskadesager, om at sende en redegørelse, hvilket jeg nok skal vende tilbage til.
- Grundlæggende, så har vi med noget at gøre her, hvor der er nogle mennesker, som er blevet syge af at gå på arbejde. De har fået senfølger efter, at de har fået corona på deres job. Mange af deres sager har været igennem arbejdsskadesystemet. Enten med endelig afgørelse eller stadigvæk verserende.

- Jeg er uhyre optaget af, og det gælder både den her gruppe og i det hele taget, at hvis man bliver syg af at gå på arbejde, eller kommer til skade på sit arbejde, så skal vi have et arbejdsskadesystem, der griber en.
- Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller AES, som det oftest kaldes er den myndighed, der behandler de her sager. AES har oprettet 16.000 sager vedrørende covid-19 arbejdsskader fra marts 2020 og frem til april 2023.
- Der er anerkendt mere end 9.300 sager ud af de næsten 14.500 sager, der er afgjort på nuværende tidspunkt. Det betyder, at det i to ud af tre af de anmeldte sager er blevet anerkendt, at smitten er sket på arbejdet, og at der derfor er tale om en arbejdsskade. Det er rigtig mange mennesker.
- Der er 1700 sager, hvor der endnu ikke er truffet en afgørelse i forhold til anerkendelsesspørgsmålet. Så der er en lille gruppe, der stadig ikke har afslutning på den del af deres sag, men langt størstedelen har. Af de 9.300 anerkendte sager, så er der truffet afgørelse på nuværende tidspunkt om varigt mén i ca. 5.000 sager.

- Af de 5.000 sager, så er der tilkendt godtgørelse for varigt mén i ca. 500 sager. Det vil sige ca. en tiendedel af de sager, der aktuelt er truffet afgørelse om. I ni ud af ti tilfælde er det med andre ord anerkendt, at smitten er sket på arbejdet, men at folk heldigvis ikke i dag lider uder det i en grad, der giver varigt mén, så det spiller en rolle i det her system.
- Det er jo i virkeligheden den positive fortælling på det her. Der var rigtig mange, der blev smittet. Vi har anerkendt, at de blev smittet. Men de er videre med deres liv. Det er rigtig godt.
- Det er vigtigt at huske på, at en anerkendt sag ikke er ensbetydende med, at man skal have erstatning. Så når man kan starte ud med at sige, at der er 16.000 sager, og der slet ikke er 16.000, der har fået erstatning, så er det jo fordi, at de heldigvis ikke er blevet syge.
- Så en anerkendt sag er altså ikke ensbetydende med, at man skal have erstatning i sig selv. Det er jo selvfølgelig for, at man kan få erstatning, at smitten, udover at den skal være sket på arbejdet, også har betydet, at man har fået varige senfølger som følge af covid-19.

- Det har været en enormt krævende opgave for AES at få behandlet sagerne. Både fordi, at covid-19 var en helt ny sygdom. Det var nyt i det her system, ligesom det var for alle andre, der stod og skulle håndtere den her periode.
- Derfor har det også krævet, at AES både har opbygget og indhentet viden om sygdommen, før de har kunnet træffe afgørelse i sagerne. Og samtidig med, at de skulle have den nye viden ind, så skal den enkelte sag også være et sted, hvor situationen har stabiliseret sig for at kunne afgøre, om senfølgerne er midlertidige eller varige, og hvilken karakter de har.
- Derfor er der også nede i den her række af sager eksempler på ting, der har taget meget lang tid. Det betyder også, at der stadig er sager, der ikke er lukket.
- Arbejdstilsynet anslår, at der i mindst 4.300 sager stadig udestår at blive truffet afgørelse om, hvorvidt den tilskadekomne har varige senfølger og derfor også, om personen skal have godtgørelse for varigt mén. Altså 4.300 sager udestår stadig.
- Netop det forhold, at der stadig er mange vese-rende sager, synes jeg, at vi skal huske på, når vi

forholder os til erstatningstallene. Der er stadig mulighed for, at de tal kommer højere op, som sagerne bliver lukket.

- I den sammenhæng vil jeg understrege, at jeg som minister er optaget af, at man som tilskadekommen får den erstatning, som man har ret til. Men når jeg siger det her, er det også fordi, at nu hiver vi den så også ind i en politisk diskussion af, og spørgeren rejser spørgsmålet, fungerer det her system.
- Der mener jeg, at vi i hvert fald skal være tilbageholdende med at drage de generelle konklusioner på området, fordi der stadig er så mange uafsluttede sager, der kan påvirke tallene, og hvordan det falder ud.
- Men jeg vil gerne understrege her til sidst, at jeg følger udviklingen tæt. Jeg er meget optaget af, at vi gør det her korrekt. Derfor har jeg også, som jeg startede ud med at sige, bedt bestyrelsen for AES om en redegørelse, som både skal belyse, hvordan man går til de her sager, hvordan covid-19 sagerne behandles, men også, hvordan man har en plan for at få afviklet de resterende sager.

- Når den redegørelse ligger, så vil jeg selvfølgelig gerne dele den med Folketinget og drøfte den med Folketinget og med udvalget.
- Tak for ordet.